

کوانتشِ نسبیتی، بر اساسِ کوانتشِ نانسبیتی

mamwad@mailaps.org

محمد خرمی

رابطه‌ی پایستگی‌ی انرژی بر حسب مکان و تکانه برای یک سیستم نسبیتی، بر حسب رابطه‌ی مشابه برای یک سیستم نانسبیتی نوشته می‌شود. به این ترتیب کوانتشِ سیستم اول را می‌شود بر حسب کوانتشِ سیستم دوم نوشت. به ویژه، کوانتشِ مسئله‌ی نسبیتی‌ی کپلر [1] بر حسب کوانتشِ مسئله‌ی نانسبیتی‌ی کپلر [1] بیان می‌شود. نتایج حاصل از کوانتشِ قدیم و کوانتشِ جدید، با آن چه از معادله‌ی کلین-گروند [2] به دست می‌آید و با آن چه از معادله‌ی دیرک [3] به دست می‌آید مقایسه می‌شود.

1 پایستگی‌ی انرژی برای یک ذره‌ی نسبیتی

ذره‌ی m در یک میدان برداری خارجی U حرکت می‌کند. لگرانژی‌ی متناظر را با L نشان می‌دهم:

$$L = -c^2 m \gamma^{-1} + U_0 + \mathbf{v} \cdot \mathbf{U}. \quad (1)$$

کوانتسِ نسبیتی، بر اساسِ کوانتسِ نانبیتی

که v سرعتِ ذره و γ ضریبِ لُرنس [4] است:

$$\gamma = (1 - c^{-2} \mathbf{v} \cdot \mathbf{v})^{1/2}. \quad (2)$$

حالت ی را بررسی میکنم که بخشِ فضایی ی میدانِ برداری ی خارجی صفر است:

$$\mathbf{U} = 0. \quad (3)$$

V را هم چنین تعریف میکنم.

$$V = -U_0. \quad (4)$$

به این ترتیب،

$$L = -c^2 m \gamma^{-1} - V. \quad (5)$$

اینها را میشود در [5] و [6] یافت و، چنان که آنجاها آمده، V یک میدانِ اسکالر نیست، بل که بخشِ زمانی ی یک میدانِ برداری ست. تکانه (\mathbf{p}) چنین است.

$$p_j = \frac{\partial L}{\partial v^j}. \quad (6)$$

که با لگرانژی به شکل (5) چنین میشود.

$$\mathbf{p} = m \gamma \mathbf{v}. \quad (7)$$

انرژی (E) هم چنین است.

$$E = \mathbf{p} \cdot \mathbf{v} - L. \quad (8)$$

که با لگرانژی به شکل (5) چنین میشود.

$$E = c^2 m \gamma + V. \quad (9)$$

با حذف v بین (7) و (9)، این رابطه بین انرژی و تکانه به دست می‌آید.

$$(E - V)^2 = c^2 \mathbf{p} \cdot \mathbf{p} + c^4 m^2. \quad (10)$$

انرژی منها ی انرژی ی یک ذره ی ساکن آزاد را با E' نشان می‌دهم:

$$E' = E - c^2 m. \quad (11)$$

به این ترتیب (10) چنین میشود.

$$(E' - V)^2 + 2c^2 m(E' - V) = c^2 \mathbf{p} \cdot \mathbf{p}. \quad (12)$$

یا،

$$E' + \frac{E'^2}{2c^2 m} = \frac{\mathbf{p} \cdot \mathbf{p}}{2m} + V + \frac{2E'V - V^2}{2c^2 m}. \quad (13)$$

این هم ان رابطه ی نانسبیتی ی انرژی با تکانه است، برای ذره ای که انرژی ی \tilde{E} و انرژی-ی-پتانسیل \tilde{V} است:

$$\tilde{E} = \frac{\mathbf{p} \cdot \mathbf{p}}{2m} + \tilde{V}. \quad (14)$$

که،

$$\tilde{E} = E' + \frac{E'^2}{2c^2 m}. \quad (15)$$

$$\tilde{V} = \left(1 + \frac{E'}{c^2 m}\right) V - \frac{V^2}{2c^2 m}. \quad (16)$$

اگر سیستم تقارن انتقال- زمان داشته باشد، انرژی یک ثابت- حرکت است. برای سیستم ی که با لگرانژی ی (5) تُصیف میشود، شرط تقارن انتقال- زمان این است که m ثابت باشد و V هم بستگی ی صریح به زمان نداشته باشد:

$$\frac{dm}{dt} = 0. \quad (17)$$

$$\frac{\partial V}{\partial t} = 0. \quad (18)$$

کوانتش نسبی، بر اساس کوانتش نسبیتی

رابطه ی (17) (این که جرم ذره ثابت است) بدیهی فرض میشود. در این صورت شرط تقارن سیستم تحت انتقال - زمان (18) است. وقت ی این شرط برقرار است، E ثابت میماند:

$$\frac{dE}{dt} = 0. \quad (19)$$

. همچنین، اگر (17) و (18) برقرار باشند \tilde{V} هم بستگی ی صریح به زمان ندارد:

$$\frac{\partial \tilde{V}}{\partial t} = 0. \quad (20)$$

و البته از (17) همراه با این که E ثابت میماند نتیجه میشود E' و \tilde{E} هم ثابت میمانند:

$$\frac{dE'}{dt} = 0. \quad (21)$$

$$\frac{d\tilde{E}}{dt} = 0. \quad (22)$$

پس وقت ی مسئله ی نسبیتی تقارن انتقال - زمان دارد، مسئله ی نسبیتی ی متناظر هم تقارن انتقال - زمان دارد و انرژی ی - نسبیتی ی متناظر (\tilde{E}) هم یک ثابت - حرکت است.

2 تقارن دورانی و تکانه ی زاویئی

اگر سیستم تقارن دورانی داشته باشد، تکانه ی زاویئی هم یک ثابت - حرکت است. با فرض این که ذره ساختار درونی ندارد، تکانه ی زاویئی هم ان تکانه ی - زاویئی ی مداری ست، که آن را با L نشان میدهم:

$$\mathbf{L} = \mathbf{r} \times \mathbf{p}. \quad (23)$$

که r مکان ذره است. دیده میشود

$$\mathbf{p} \cdot \mathbf{p} = p_r^2 + \frac{\mathbf{L} \cdot \mathbf{L}}{r^2}. \quad (24)$$

که r طول بردار r است و p_r مؤلفه ی شعاعی ی تکانه است:

$$p_r = \frac{\mathbf{r} \cdot \mathbf{L}}{r}. \quad (25)$$

رابطه ی (13) چنین میشود.

$$E' + \frac{E'^2}{2c^2 m} = \frac{p_r^2}{2m} + \frac{\mathbf{L} \cdot \mathbf{L}}{2m r^2} + V + \frac{2E'V - V^2}{2c^2 m}. \quad (26)$$

سیستم تقارن دورانی دارد، وقت ی V تابع جهت r نباشد. در این حالت رابطه ی بالا را چنین مینویسم.

$$\tilde{E} = \frac{p_r^2}{2m} + \tilde{V}_{\text{eff}}. \quad (27)$$

که \tilde{V}_{eff} انرژی-ی پتانسیل مثر است:

$$\tilde{V}_{\text{eff}} = \frac{\mathbf{L} \cdot \mathbf{L}}{2m r^2} + V + \frac{2E'V - V^2}{2c^2 m}. \quad (28)$$

یا،

$$\tilde{V}_{\text{eff}} = \frac{\mathbf{L} \cdot \mathbf{L}}{2m r^2} + \tilde{V}. \quad (29)$$

رابطه ی (27) هم ان رابطه ی نانسیتی برای حرکت شعاعی ست، البته با انرژی ی \tilde{E} و انرژی-ی پتانسیل - مثر \tilde{V} .

3 مسئله ی کیپلر

به مسئله ای که انرژی-ی پتانسیل متناظر با آن متناسب با عکس فاصله است مسئله ی کیپلر [1] میگویم. برای چنین مسئله ای،

$$V = \frac{b}{r}. \quad (30)$$

که b یک ثابت است. نیروی متناظر جاذبه (به سوی مبدا) است، وقت ی

$$b < 0. \quad (31)$$

دیده میشود برای مسئله ی کیپلر [1]،

$$V_{\text{eff}} = \frac{\tilde{\mathbf{L}} \cdot \tilde{\mathbf{L}}}{2m r^2} + \frac{\tilde{b}}{r}. \quad (32)$$

کوانتشِ نسبیتی، بر اساسِ کوانتشِ نانبیتی

که

$$\tilde{b} = \left(1 + \frac{E'}{c^2 m}\right) b. \quad (33)$$

$$\tilde{L} \cdot \tilde{L} = L \cdot L - \frac{b^2}{c^2}. \quad (34)$$

این یعنی مسئله-ی-کیپلر [1] نسبیتی، هم ان مسئله-ی-کیپلر [1] نانبیتی ست، اما با پارامترها بی متفارت: رابطه ی \tilde{E} با \tilde{b} و $(\tilde{L} \cdot \tilde{L})$ هم ان رابطه ی نانبیتی ست.

4 کوانتشِ قدیمِ برای مسئله-ی-کیپلرِ نانبیتی

روابطِ کوانتشِ قدیم، برای انرژی-ی-پتانسیلها ی دورانی-متقارن چنین است.

$$L = \hbar \ell. \quad (35)$$

$$\int_{r_1}^{r_2} dr p_r = \pi \hbar n'. \quad (36)$$

L اندازه ی تکانه-ی-زاویئی، و رابطه ی (35) هم ان کوانتشِ تکانه-ی-زاویئی ست. در رابطه ی (36) هم، n' عددِ کوانتمی ی شعاعی ست، و r_1 و r_2 نقطه-ی-بازگشتها ی کلاسیک ند. برای مسئله-ی-کیپلرِ نانبیتی،

$$E = \frac{p_r^2}{2m} + \frac{L^2}{2m r^2} + \frac{b}{r}. \quad (37)$$

به این ترتیب،

$$p_r = \sqrt{2m \left[E - \frac{L^2}{2m r^2} - \frac{b}{r} \right]}. \quad (38)$$

حالتِ مقید رخ میدهد (سیستم 2 نقطه-ی-بازگشتِ کلاسیک دارد) اگر و تنها اگر (31) برقرار باشد (نیرو جاذبه باشد) و انرژی منفی باشد:

$$E < 0. \quad (39)$$

از این پس فرض میکنم چنین است، یعنی (31) و (39) برقرارند. دیده میشود

$$\int_{r_1}^{r_2} dr p_r = L \int_{r_1}^{r_2} dr \sqrt{-\left(\frac{1}{r} - \frac{1}{r_1}\right) \left(\frac{1}{r} - \frac{1}{r_2}\right)}. \quad (40)$$

و

$$\frac{1}{r_1} + \frac{1}{r_2} = -\frac{2mb}{L^2}. \quad (41)$$

$$\frac{1}{r_1} - \frac{1}{r_2} = -\frac{2mE}{L^2}. \quad (42)$$

این تغییر - متغیر را به کار میبرم.

$$\frac{1}{r} = u_0 (1 + \varepsilon \cos \theta). \quad (43)$$

که پارامترها ی u_0 و ε با این روابط تعریف میشوند.

$$\frac{1}{r_1} = u_0 (1 + \varepsilon). \quad (44)$$

$$\frac{1}{r_2} = u_0 (1 - \varepsilon). \quad (45)$$

به این ترتیب،

$$\int_{r_1}^{r_2} dr p_r = L \int_0^\pi d\theta \frac{\varepsilon^2 \sin^2 \theta}{(1 + \varepsilon \cos \theta)^2}. \quad (46)$$

یا، با انتگرال-گیری ی جزئی-به-جزئی،

$$\int_{r_1}^{r_2} dr p_r = -L \int_0^\pi d\theta \frac{\varepsilon \cos \theta}{1 + \varepsilon \cos \theta}. \quad (47)$$

یا،

$$\int_{r_1}^{r_2} dr p_r = L \left(-\pi + \int_0^\pi \frac{d\theta}{1 + \varepsilon \cos \theta} \right). \quad (48)$$

که نتیجه میدهد

$$\int_{r_1}^{r_2} dr p_r = \pi L \left(-1 + \frac{1}{\sqrt{1 - \varepsilon^2}} \right). \quad (49)$$

پس شرط - کوانتشِ (36) چنین میشود.

$$L \left(-1 + \frac{1}{\sqrt{1 - \varepsilon^2}} \right) = \hbar n'. \quad (50)$$

یا،

$$1 - \varepsilon^2 = \frac{L^2}{(L + \hbar n')^2}. \quad (51)$$

با استفاده از (41) و (42) و (44) و (45)، نتیجه میشود

$$1 - \varepsilon^2 = -\frac{2L^2 E}{m b^2}. \quad (52)$$

پس،

$$E = -\frac{m b^2}{2(L + \hbar n')^2}. \quad (53)$$

پارامترِ بی-بُعدِ ξ را چنین تعریف میکنم.

$$\xi = \frac{-b}{\hbar c}. \quad (54)$$

و شرط - کوانتشِ (35) را در (53) میگذارم:

$$\frac{E}{c^2 m} = -\frac{\xi^2}{2(\ell + n')^2}. \quad (55)$$

چیزی که از کوانتم-مکانیک (جدید) به دست میآید (مثلن فصل 13 از [7]) این است.

$$\frac{E}{c^2 m} = -\frac{\xi^2}{2(\ell + n' + 1)^2}. \quad (56)$$

5 کوانتشِ قدیم برای مسئله-ی-کپلرِ نسبیتی

برای مسئله ی نسبیتی، میشود هم ان رابطه ی (53) را به کار برد، که در آن (E, b, L) به $(\tilde{E}, \tilde{b}, \tilde{L})$ تبدیل شده اند: روابط (15) و (33) و (34). تبدیل (b, L) به (\tilde{b}, \tilde{L}) را هم میشود بر حسب تبدیل

به (ξ, ℓ) به $(\tilde{\xi}, \tilde{\ell})$ نوشت:

$$\tilde{\xi} = \left(1 + \frac{E'}{c^2 m}\right) \xi. \quad (57)$$

$$\tilde{\ell}^2 = \ell^2 - \xi^2. \quad (58)$$

به این ترتیب، (55) چنین میشود.

$$\frac{E'}{c^2 m} + \frac{1}{2} \left(\frac{E'}{c^2 m}\right)^2 = - \left(1 + \frac{E'}{c^2 m}\right)^2 \frac{\xi^2}{2(\sqrt{\ell^2 - \xi^2} + n')^2}. \quad (59)$$

یا،

$$\left(1 + \frac{E'}{c^2 m}\right)^2 - 1 = - \left(1 + \frac{E'}{c^2 m}\right)^2 \frac{\xi^2}{(\sqrt{\ell^2 - \xi^2} + n')^2}. \quad (60)$$

که میشود

$$\left(\frac{E'}{c^2 m}\right)^2 - 1 = - \left(\frac{E'}{c^2 m}\right)^2 \frac{\xi^2}{(\sqrt{\ell^2 - \xi^2} + n')^2}. \quad (61)$$

این هم نتیجه میدهد

$$\frac{E'}{c^2 m} = \left[1 + \frac{\xi^2}{(\sqrt{\ell^2 - \xi^2} + n')^2}\right]^{-1/2}. \quad (62)$$

که تا مرتبه ی 2 نسبت به ξ چنین میشود.

$$\frac{E'}{c^2 m} = 1 - \frac{\xi^2}{2(\ell + n')^2} + \dots. \quad (63)$$

یا،

$$\frac{E'}{c^2 m} = -\frac{\xi^2}{2(\ell + n')^2} + \dots. \quad (64)$$

برای رسیدن به (58) از (34)، رابطه ی (35) به کار رفت. اما شکل دقیق (کوانتم-مکانیک-

-جدیدی ی) رابطه ی L با ℓ چنین است.

$$L \cdot L = \hbar^2 \ell(\ell + 1). \quad (65)$$

با این شکل، رابطه ی (58) تبدیل میشود به

$$\tilde{\ell}(\tilde{\ell} + 1) = \ell(\ell + 1) - \xi^2. \quad (66)$$

یعنی،

$$\tilde{\ell} = \sqrt{\ell^2 - \xi^2}. \quad (67)$$

که، $\tilde{\mathfrak{X}}$ چنین تعریف شده.

$$\tilde{\mathfrak{X}} = \mathfrak{X} - \frac{1}{2}. \quad (68)$$

به این ترتیب رابطه ی (56)، که از کوانتم-مکانیکِ جدید به دست میآید، به این تبدیل میشود.

$$\frac{E}{c^2 m} = \left[1 + \frac{\xi^2}{(\sqrt{\ell^2 - \xi^2} + n')^2} \right]^{-1/2}. \quad (69)$$

و البته تا مرتبه ی 2 نسبت به ξ ،

$$\frac{E'}{c^2 m} = -\frac{\xi^2}{2(\ell + n')^2} + \dots. \quad (70)$$

یعنی،

$$\frac{E'}{c^2 m} = -\frac{\xi^2}{2(\ell + n' + 1)^2} + \dots. \quad (71)$$

6 مقایسه ی کوانتشِ قدیم با جوابها ی دقیق

آن چه از معادله ی کلین-گروُن [2] برای ترازها-ی-انرژی در مسئله ی کیپلر [1] به دست میآید (مثلن فصل 3 از [8]) هم ان رابطه ی (69) است. نتیجه ی حاصل از معادله ی دیرک [3] برای ترازها-ی-انرژی در مسئله ی کیپلر [1] هم (مثلن فصل 8 از [8]) این است.

$$\frac{E}{c^2 m} = \left[1 + \frac{\xi^2}{(\sqrt{j^2 - \xi^2} + n')^2} \right]^{-1/2}. \quad (72)$$

که j عدد کوانتومی J متناظر با تکانه- J زاویئی J کل است:

$$\mathbf{J} \cdot \mathbf{J} = \hbar^2 j(j+1). \quad (73)$$

J تکانه- J زاویئی J کل است.

خلاصه:

$$\frac{E_O}{c^2 m} = \left[1 + \frac{\xi^2}{(\sqrt{\ell^2 - \xi^2} + n')^2} \right]^{-1/2}. \quad (74)$$

$$\frac{E_N}{c^2 m} = \left[1 + \frac{\xi^2}{(\sqrt{\ell^2 - \xi^2} + n')^2} \right]^{-1/2}. \quad (75)$$

$$\frac{E_{KG}}{c^2 m} = \left[1 + \frac{\xi^2}{(\sqrt{\ell^2 - \xi^2} + n')^2} \right]^{-1/2}. \quad (76)$$

$$\frac{E_D}{c^2 m} = \left[1 + \frac{\xi^2}{(\sqrt{j^2 - \xi^2} + n')^2} \right]^{-1/2}. \quad (77)$$

شاخصها O و N یعنی کوانتم-مکانیکِ قدیم: O متناظر با (58)، و N متناظر با (67) است. شاخصها KG و D هم متناظر با، به ترتیب، معادله J کلین-گِردُن [2] و معادله J دیرک [3] اند. دیده میشود

$$E_{KG} = E_N. \quad (78)$$

$$E_D = E_O, \quad \ell = j. \quad (79)$$

7 پانوشتها

- [1] Kepler
- [2] Klein-Gordon
- [3] Dirac
- [4] Lorentz

- [5] محمد خرمی؛ «یک ذره ی نسبیتی در یک میدان اسکالر» (2010/10/21) X1-71
- [6] محمد خرمی؛ «یک ذره ی نسبیتی در میدانها ی خارجی» (2013/04/25) X1-91
- [7] Ramamurti Shankar; “Principles of quantum mechanics” 2nd edition (Plenum press, 1994)
- [8] Paul Strange; “Relativistic quantum mechanics” (Cambridge University Press, 1998)